

congresverslag

CONGRES
JONGE AANWAS
UIT DE CRIMINALITEIT

21&22 MAART 2024 | KOEPELGEVANGENIS ARNHEM

WWW.SBO.NL/JONGE-AANWAS

studiecentrum
voor bedrijf en overheid

SBO

Beste lezer,

Op donderdag 21 maart 2024 vond het congres Jonge Aanwas Uit De Criminaliteit plaats, georganiseerd door het Studiecentrum voor Bedrijf en Overheid (SBO). Het vond plaats op een indrukwekkende plek, namelijk de Koepelgevangenis in Arnhem. Wij, Sem Buermans en Destiny van Dijk, waren vanuit Avans Hogeschool uitgenodigd om de dag vast te leggen in dit congresverslag.

In onderstaand verslag lichten wij een aantal punten van het congres en de sprekers toe. Graag danken wij SBO voor de uitnodiging om deel uit te hebben mogen maken van deze inspirerende dag, waarbij professionals vanuit het hele land samen zijn gekomen om het samen te hebben over één gemeenschappelijk doel: voorkomen dat jongeren afglijden richting de criminaliteit. Daarnaast bedanken wij Piet Meeuwis van SBO in het bijzonder voor de goede zorgen en hulp tijdens het congres en de voorbereiding daarop.

Wij wensen u veel leesplezier toe!

Sem Buermans en Destiny van Dijk
Studenten Avans Hogeschool

Dagopening | De Gouden Driehoek om jongeren uit de criminaliteit te houden

De plenaire opening van de dag omvatte een warm welkom aan alle professionals door Leonie Willemsen, dagvoorzitter van het congres. Na deze opening kwam Ahmed Marcouch, de burgemeester van Arnhem, aan het woord.

In het verhaal dat Marcouch voordroeg, vertelde hij waarom *jonge aanwas* voor hem een belangrijk begrip is: het draait om het helpen van kinderen en op die manier ervoor zorgen dat zij niet betrokken raken bij criminaliteit. Wat de burgemeester vooral herkend vanuit zijn eigen beleving is dat rolmodellen hierbij een belangrijke rol kunnen spelen en 'de muur tussen perspectief en criminaliteit massief af te sluiten'. Om dit te bereiken, is het van belang om te investeren in een goede leefomgeving en het aanwezig zijn van rolmodellen die aansluiten bij de jeugd en op die manier een positieve invloed kunnen hebben. Want, vertelt de burgemeester: snel geld verdienen, verleidingen en ouders die te druk zijn kunnen risico's voor de jeugd en uiteindelijk de samenleving opleveren.

De drijfveer van Marcouch rondom de jonge aanwasproblematiek is ontstaan binnen zijn 10 dienstjaren die hij werkzaam is geweest bij de Amsterdamse Politie. Om die reden heeft hij ook het verdriet gezien wanneer hij zag dat een jongere op het verkeerde pad terecht kwam: was er wel zicht op deze jongere en konden we niet eerder ingrijpen?

"Criminelen moeten ze niet ronselen, maar juist 'wij' moeten dat samen met de leefomgeving van de jongeren doen."

Het goed organiseren van de Gouden Pedagogische Driehoek (Straat, School, Thuis) is volgens de eigen jeugdervaring van Marcouch het beste dat je een kind kunt geven als het gaat om het bieden van een omgeving waar je veilig kunt opgroeien. Echter, wordt het als misvatting gezien om het systeem blind te vertrouwen wanneer het gaat om het helpen van juist deze doelgroep. Professionals zullen inschattingen moeten maken op basis van de situatie en dienen buiten de grenzen van het systeem te denken wanneer een aanpak niet werkt: probeer dan iets anders wat wél werkt. Je kunt wanneer het gaat om mensenwerk niet blijven hangen in je vastgestelde kader, maar maatwerk bij deze problematiek ziet de burgemeester als essentieel.

*"Als je vindt dat je iets moet doen of kan doen, dan **moet** je het ook gewoon doen"*

Als voorbeeld van hoe de gemeente Arnhem een vuist maakt tegen de jonge aanwasproblematiek, kwam intensief jongerenwerk naar voren. De burgemeester ziet en merkt dat zij veel betekenen voor de doelgroep en ze goed kunnen bereiken. Soms betekent het dat een jongere letterlijk uit bed moet worden gehaald en met hem wat te ondernemen.

Keynote Henk Ferwerda | Het LinkedIn van de misdaad

Henk Ferwerda, criminoloog en inhoudelijk directeur bij Bureau Beke, vertelde tijdens zijn bijdrage 'Het LinkedIn van de misdaad' over de ingroei en rekrutering van jongeren in de georganiseerde criminaliteit.

De bijdrage werd geopend met de huidige ontwikkelingen van de afgelopen decennia als het gaat om jeugdcriminaliteit: zo blijkt uit politiecijfers, zelfrapportage en slachtofferenquêtes dat de omvang hiervan daalde. Echter, blijkt uit recente onderzoeken dat er een stagnatie waar te nemen is in deze trend met daarnaast een zorgwekkende toename van ernstige vormen van criminaliteit die gepleegd wordt door jongeren rondom wapens en drugs. Ook groeit de criminaliteit in de onlinewereld snel, wat zorgt voor uitdagingen voor professionals die zich hiermee bezighouden. De problematiek rondom jongeren concentreert zich voornamelijk op verschillende hotspots.

Preventie met Gezag richt zich vooral op het voorkomen van ingroei- en rekrutering van jongeren in de georganiseerde drugscriminaliteit. Veel van de jongeren die binnen deze doelgroep vallen, komen uit kwetsbare buurten die als 'kraamkamers' van de georganiseerde criminaliteit kunnen worden beschouwd. Vanuit wetenschappelijk onderzoek is bekend dat de rekrutering van deze jongeren verloopt via werkrelaties, hobby's en nevenactiviteiten, negatieve levensloopgebeurtenissen (ontslag, overlijden, stukgelopen relatie) en via sociale verbanden (familie, vrienden en kennissen). Hierop moet volgens Ferwerda een focusaanpak op worden georganiseerd om in kaart te breken welke interventies benodigd zijn om ingroei en rekrutering tegen te gaan.

De rekrutering van jongeren kan zowel gepland als ongepland verlopen, maar wat in ieder centraal staat bij de rekrutering is *vertrouwen*. Dat is terug te zien bij het voorbeeld dat Ferwerda geeft over het liquidatieproces Marengo: een aantal verdachten stond dicht bij de hoofdverdachte en hebben in het verleden samen bij de Utrechtse jeugdbende Bad Boys gezeten.

Criminele organisaties zoeken naar jongeren met specifieke kenmerken. Ze zijn geïnteresseerd in jongeren die vaardigheden bezitten, moedig genoeg zijn om risico's te nemen, bereid zijn om actie te ondernemen, betrouwbaar zijn in hun daden, beschikken over waardevolle vaardigheden die nuttig zijn voor de organisatie, en vooral, vatbaar zijn voor beïnvloeding. Het klaarblijkelijke snelle geld, erbij willen horen, de opwinding, risico's en familie die als betrokken zijn bij de georganiseerde criminaliteit worden als redenen genoemd waarom het aantrekkelijk is om toe te treden tot de georganiseerde criminaliteit.

Het succes van interventies bij het voorkomen van rekrutering voor criminele organisaties is sterk afhankelijk van het vermogen om zowel risicofactoren weg te nemen die de kans op rekrutering vergroten, als beschermende factoren bieden die deze kans verkleinen.

Wanneer gesproken wordt het aanpakken van specifieke risicofactoren die jongeren vatbaar maken voor rekrutering, kan gedacht worden aan jongeren die geen dagbesteding hebben, kampen met financiële kwetsbaarheid (bijvoorbeeld door schulden), deel uitmaken van een criminele jeugdgroep, of betrokken zijn bij geweldsdelicten.

Tegelijkertijd is het van belang om beschermende factoren te bieden die de kans op rekrutering juist verkleinen. Hierbij kan gedacht worden aan het hebben van een betekenisvolle steunende derde, erkenning krijgen voor talenten, het vermogen om te reflecteren, of zelfs een verandering van omgeving.

Het is echter belangrijk om alert te blijven op risicofactoren die niet of moeilijk te beïnvloeden zijn. Dit omvat bijvoorbeeld familiebanden, vriendschappen of kennissen binnen de georganiseerde misdaad, of jongeren die beschikken over criminele vaardigheden of een specifiek beroep dat hen aantrekkelijk maakt voor criminele organisaties.

Ferwerda wilde in het einde van zijn bijdrage het publiek ook nog een aantal zaken meegeven:

1. Niet alleen luisteren naar de officiële verslagen en rapporten, maar ook naar de verhalen die schuilen achter de feiten. Het begrijpen van de context en het verhaal achter de gebeurtenissen kan cruciaal zijn voor een dieper inzicht in de situatie.
2. Probeer niet alleen op de kilo's, maar ook op de wikkels te focussen. Ferwerda zou graag meer capaciteit en researchwijk in de wijken zien, in plaats van enkel op de 'grote jongens'.
3. Ten slotte is het noodzakelijk om rekening te houden met het 'tempo van de straat'. Dit betekent dat beleidsmakers en wetshandhavers zich bewust moeten zijn van de snel veranderende en evoluerende dynamiek van de straatcultuur en criminaliteit. Het aanpassen van strategieën en benaderingen aan dit tempo is essentieel om effectief te blijven in de aanpak van criminaliteit.

Panelgesprek | Partners AgaNst Crime en Leonie Willemsen

Als afsluiting van het ochtendprogramma is er een kort panelgesprek geweest tussen Partners AgaNst Crime en de dagvoorzitter Leonie Willemsen.

Het panelgesprek voordat de koffiepauze kwam werd gedaan door organisatie Partners AgaNst Crime. Michael Jacobs en Dani Klabbers vertelde over hun leven in de criminaliteit. Ze vertelden hoe ze erin gerold zijn, maar ook hoe ze er uiteindelijk uitgekomen zijn. Weinig risico's en een hoop geld te verdienen; Jacobs vertelde dat hij toen weinig redenen zag om niet door te gaan. Beiden vertelden ze dat er ook een ontzettend grote schaamte achter schuilging: schaamte bij ouders dat hun kinderen dit doen, maar ook schaamte om hulp te vragen om eruit te komen. Daarnaast als je in de hulpverlening komt, spreek je met ontzettend veel mensen (ook door het verloop van personeel). Op deze manier kan je je nooit compleet openstellen. De dagvoorzitter vroeg de mannen ook om tips voor professionals binnen het werkveld. Zij gaven aan dat er eerder voorlichting moet komen over de risico's die de middelbare school met zich meebrengt. Daarbij hoeft het dan niet direct over drugs of criminaliteit te gaan, maar kan het ook over weerbaarheidstraining gaan.

“Ik moest eerst met mijn neus tegen de muur stoten om door te hebben dat ik moest stoppen met dit wereldje.”

Specialistisch jongerenwerk voor de 2% | Jan Dirk de Jong

Jan Dirk de Jong, criminoloog en lector Aanpak Jeugdcriminaliteit aan Hogeschool Leiden, vertelde in zijn kennissessie over Plus-preventie voor 'de 2%'. Deze bijdrage ging dieper in op: de 'black box' tussen regulier jongerenwerk en gespecialiseerde jeugdzorg, Jongerenwerk Plus, Intensieve Coaching en werkzame componenten bij deze doelgroep.

Naar de 2% doelgroep wordt verwezen wanneer gesproken wordt over de doelgroep die op jonge leeftijd in beeld komt bij professionals waarbij iedereen aanvoelt dat deze jongeren later in beeld zullen komen. Deze doelgroep zit in de fase van ontwikkeling waarin preventie nog zin heeft en een kans ligt om op in te spelen, maar ook op een gegeven moment een fase zal zijn waarin het geld en de status al te veel invloed heeft om hier nog tijdig op te sturen. De Jong noemt het zorgwekkend dat het een hele kleine groep tussen 11-16 jaar betreft die niet verjongt maar wél verhard in het soort delicten die gepleegd worden.

Veel gemeenten zien jongerenwerkorganisaties als de aangewezen partij wordt gezien om aan de slag te gaan met deze doelgroep, die met het reguliere jongerenwerk dat zij aanbieden al hun handen vol hebben. Mede om deze reden wordt een 'preventie-gat' waargenomen tussen regulier jongerenwerk en specialistisch jongerenwerk waar de 2% doelgroep tussen valt.

Het is kenmerkend voor deze groep dat het vaak jongeren betreft uit gemarginaliseerde buurten met multi-problematiek die voor ernstige overlast zorgen, hun eerste delicten plegen en hierdoor al snel in beeld komen bij Politie. Deze problematiek eist een vroegtijdige aanpak om te voorkomen dat deze jongeren verder dalen in de negatieve spiraal waarin ze zich bevinden.

Om hierop in te kunnen spelen, moeten professionals die met deze doelgroep werken zich allereerst kunnen inleven in de doelgroep, om te kunnen begrijpen waarom bepaalde dingen gebeuren. Zo wordt een jongen die rijk wilt worden 'want gelukkig is hij toch niet' en zich online profileert met drugs als voorbeeld gebruikt: wanneer een jongerenwerker deze signalen oppikt, moet je hem niet doorverwijzen naar een loket waar hij toch te horen krijgt dat ze niks voor hem kunnen betekenen. Bied de jongere op een andere manier perspectief door zijn interesse te bepalen en zoek binnen het netwerk naar ondernemers die bereid zijn om aan deze jongeren gekoppeld te worden. Leg daarbij ook uit dat de jongere wekelijks zijn geld nodig heeft en weleens te laat zal komen door zijn situatie.

De Jong herkent in het land parels waar jongerenwerkorganisaties (onbewust) al heel goed in staat zijn om de 2% doelgroep te doorgronden en er mee aan de slag te gaan. Echter, wordt er dan door gemeenten de keuze gemaakt om deze pareltjes niet door te ontwikkelen, maar een nieuwe organisatie naast het jongerenwerk op te zetten. Het resultaat: veel *frictie* en *onbegrip* bij het bestaande jongerenwerk. 'Plus' in plaats daarvan het regulier jongerenwerk op: geef ze meer uren, expertise en leg duidelijke afspraken vast over wat er van het regulier en specialistisch jongerenwerk wordt verwacht door zowel de gemeente als de desbetreffende jongerenwerkorganisatie. Bepaal daarna hoe dit het beste georganiseerd kan worden, wat ervoor nodig is en creëer samen de werkruimte om ermee aan de slag te gaan.

De jonge aanwas op het MBO; een kans of bedreiging? | Jochem Zwerus en Kitty Rekveld

Jochem Zwerus, werkzaam bij kennispact MBO Brabant vertelde samen met Kitty Rekveld, docent op Yuverta, over het project "preventie op ondermijning in het MBO.

Het onderzoek naar de rol van het middelbaar beroepsonderwijs na een sessie in 2019, waar Tibor Fijnaut sprak over criminaliteit en het mbo. Hierbij werd benadrukt dat veel mbo-instellingen vakken doceren die relevant zijn voor kwetsbare jeugd, en dat het cruciaal is om proactief te handelen in plaats van te wachten op problemen.

Het gedrag van studenten op zowel het voortgezet onderwijs als het mbo kan als indicatoren dienen. Ze vertonen tolerantie ten opzichte van middelengebruik, zijn vatbaar voor schoolverzuim en vertonen soms opmerkelijk gedrag. Aangezien ze aanzienlijke tijd op school doorbrengen, biedt dit een kans voor preventieve interventies. Het behalen van een diploma en het opbouwen van een netwerk biedt deze jongeren de mogelijkheid tot zelfstandigheid, wat als een kans wordt gezien.

Het project "Preventie Ondernijning in het MBO" richt zich op verschillende doelen, waaronder het vergroten van bewustzijn, het signaleren van ongewenst gedrag, het opbouwen van kennis en ervaring om effectief te handelen, en het doorbreken van taboes. Veel docenten zijn echter niet bekend met deze problematiek en voelen zich niet competent om hierop te anticiperen. Het doorbreken van taboes en het vergroten van bewustzijn zijn daarom cruciale aspecten van dit project. Een goede interventie hiervoor is de training Onder Mijn Ogen, waar momenteel een effectstudie op gedaan wordt door het lectoraat ondernijning van Avans Hogeschool.

In reactie op de terughoudendheid van docenten is een structuur ontwikkeld waarin speciaal opgeleide professionals signalen van ongewenst gedrag kunnen oppikken en doorverwijzen naar de juiste instanties. Dit heeft geleid tot de oprichting van functieprofielen zoals "projectmedewerker preventie jeugdcriminaliteit" en de samenstelling van een extern netwerk van relevante partners.

Dit initiatief heeft al veel steun gekregen van scholen en samenwerkingspartners. Op Yuverta, bijvoorbeeld, worden kleine succesvolle interventies gebruikt als aanjager voor verdere implementatie. Hierbij wordt een bottom-up benadering gehanteerd, waarbij draagvlak wordt gecreëerd op scholen door docenten te betrekken bij trainingen en directeuren en ondersteuningscoördinatoren te betrekken bij het proces.

Al met al biedt het project "Preventie Ondernijning in het MBO" een veelbelovende aanpak om de jonge aanwas op het mbo te zien als een kans in plaats van een bedreiging, waarbij preventieve maatregelen en bewustwording een cruciale rol spelen.

Van criminaliteit naar toekomstperspectief in Dordrecht | Bart Reedijk

Bart Reedijk is de re-integratieofficier van Dordrecht, een rol die draait om het ondersteunen van mensen bij hun terugkeer in de samenleving na bijvoorbeeld detentie of langdurige werkloosheid. In deze sessie vertelt hij hoe hij te werk gaat aan de hand van het verhaal van Jason.

Als re-integratieofficier van de gemeente Dordrecht werkt hij nauw samen met verschillende instanties en hulpverleners om individuen te helpen bij het vinden van werk, huisvesting, scholing en andere essentiële aspecten van een succesvolle re-integratie. Bart biedt persoonlijke begeleiding en maatwerkondersteuning, waarbij hij zich richt op het opbouwen van vertrouwen, het aanleren van vaardigheden en het creëren van kansen voor een stabiele en positieve toekomst.

Bart benadrukte dat wanneer iemand eenmaal gestempeld wordt als een probleem, deze perceptie vaak blijft bestaan bij instanties. Hij merkte op dat de focus te veel ligt op risico's, waardoor mensen worden gereduceerd tot een casus of een nummer, in plaats van als individu te worden behandeld. Het doel van het RIO-project, waar Bart bij betrokken is, is om deze problematische dynamiek te doorbreken. Het richt zich op het verminderen van stress, het oplossen van problemen, het creëren van toekomstperspectief en het voorkomen van terugval voor jongeren. Het uiteindelijke doel is om de regie over hun eigen leven terug te geven aan deze jongeren.

Ook aanwezig was Jason. Jason is één van de jongeren die Bart heeft begeleid. Jason vertelde over zijn problematische jeugd, wat erin heeft geresulteerd dat hij in een gesloten inrichting kwam. Zodra hij 18 was, werd hij "vrijgelaten" in een wereld die voor hem eigenlijk compleet onbekend was. Hij heeft nooit geleerd hoe hij voor zichzelf moest zorgen, ook financieel. Hierdoor kwam Jason in de criminaliteit terecht. Met behulp van Bart heeft Jason zijn school kunnen voortzetten en is hij ontzettend goed onderweg met het verbeteren van zijn leven en een mooie toekomst te creëren voor zichzelf.

De aanpak van doorgroeiers in Amsterdam | Alexandra Doukakis en Vronie Wijnker

Alexandra Doukakis, Criminoloog en Adviseur van de Doorgroeiers Aanpak bij de AcVZ, en Vronie Wijnker, Rechercheur bij de Politie Eenheid Amsterdam, gaven een boeiende presentatie over de aanpak van criminele doorgroeiers en de effectiviteit ervan.

De presentatie bood inzicht in de aanpak van deze groep jongeren, wat er gedaan wordt en wat in de praktijk werkbaar blijkt. De geschiedenis van de doorgroeiersaanpak werd toegelicht, waarbij ongeveer vijf jaar geleden werd opgemerkt dat een groeiend aantal jongeren plotseling opdook met ernstige problemen. Dit leidde tot uitbreiding van de top600-aanpak in Amsterdam, waarbij de focus werd gelegd op drugs- en geweldsproblematiek. Desondanks bleef een bepaalde groep buiten beeld, die in staat was om onder de radar te blijven. Als reactie hierop werd het programma 'Weerbaar Amsterdam' geïntroduceerd, met initiatieven zoals buurtrechtbanken, Credible Messengers en een eervolle uitweg. Dit programma richt zich op een persoonsgerichte aanpak, waarbij zowel strafrechtelijke als zorggerichte maatregelen worden ingezet met als doelen het verstoren van het doorgroeiproces, het verstoren van het rekruteringsproces en het vergroten van de expertise.

Een voorbeeld van een succesvolle aanpak werd gegeven van een grootschalig probleem in Zuidoost, waarbij een werkoverleg werd opgezet door de recherche met alle partners. Door strategische dossieropbouw werd de harde kern van de overlastgevende groep uit de wijk gewerkt. Indien het strafrecht niet effectief was, werd overgegaan op bestuursrechtelijke maatregelen. Vervolgens werd er met alle partners de wijk ingegaan en werd het gesprek aangegaan met de buurt, wat voorheen niet mogelijk was. Deze aanpak resulteerde niet alleen in een verandering van de samenstelling van de wijk, maar ook in meer rust en vertrouwen, wat zich uitte in een toename van politiemeldingen en meldingen bij de Meld Misdaad Anoniem (MMA).

Belangrijk is dat naast harde eisen ook zachte eisen worden gesteld. Een triage team beslist of een persoon wordt opgenomen in de Persoonsgerichte Aanpak (PGA). Intern werd samengewerkt met het LIEC, waarbij op een fieldlab een interventiemodel werd ontwikkeld, gericht op de opdrachtgevers van de criminaliteit. Hierbij wordt niet alleen gekeken naar de jongere zelf, maar ook naar degene die de jongere inhuurt.

Al met al biedt deze aanpak een effectieve strategie voor het aanpakken van criminele doorgroeiers, waarbij zowel strafrechtelijke als zorggerichte maatregelen worden ingezet, en waarbij de samenwerking tussen verschillende partners van essentieel belang is.

Interactief debat | Jeroen Zwerus, Vera Willemsen, Christine van Dijk en Marijke Drogts

In een levendig debat over de aanpak van jonge aanwas in maatschappelijke uitdagingen, kwamen vier professionals bijeen: Jochem Zwerus, Vera Willemsen, Christine van Dijk en Marijke Drogts. De zaal was gevuld met een mix van experts, beleidsmakers en geïnteresseerden, allen op zoek naar inzichten en oplossingen.

De eerste vraag die op tafel kwam, was of "niets doen" een aanvaardbare optie was in de aanpak van deze kwesties. Het panel benadrukte het belang van maatwerk, flexibiliteit en het durven erkennen wanneer strategieën niet werken. Ze deelden voorbeelden van succesvolle benaderingen, waarbij aanhoudendheid en geduld uiteindelijk vruchten afwierpen.

Toen de discussie zich verplaatste naar de vraag hoe echte impact kon worden bereikt, kwamen verschillende strategieën naar voren. Een voorbeeld uit Utrecht Zuid, waar een geïntegreerde aanpak met RIEC-fenomeenbeeld en politie sociale netwerkkaart succesvol bleek te zijn, illustreerde het belang van samenwerking en vertrouwen tussen verschillende instanties. Het panel erkende echter ook dat docenten op scholen soms handelingsverlegenheid vertonen en dat betere voorbereiding en realistische verwachtingen nodig zijn vanuit het onderwijs.

Een ander punt van discussie was de beschikbaarheid van kennis in het werkveld om deze problematiek effectief aan te pakken. Er werd gewezen op het gebrek aan samenwerking en het belang van een evidence-based benadering. Het panel waarschuwde voor het risico van averechtse effecten door onvoldoende onderzoek naar effectieve methoden.

De vraag of er zoiets bestaat als "te vroeg signaleren" verdeelde het panel en de zaal. Terwijl sommigen geloofden dat vroege signalering cruciaal is, benadrukten anderen het belang van een bredere context bij het interpreteren van signalen en waarschuwden ze voor overmatige overheidsbemoeienis.

Tot slot werd besproken hoe school, straat, thuis en online met elkaar verbonden kunnen worden in preventieve maatregelen. Het belang van begrip van elkaars rollen en opdrachten, de noodzaak om wetgeving aan te passen en het betrekken van ouders werden benadrukt als essentiële stappen in de juiste richting.

Het debat eindigde niet met definitieve antwoorden, maar het bood een vruchtbare ruimte voor dialoog en reflectie, waarbij verschillende perspectieven werden verkend in de voortdurende zoektocht naar effectieve oplossingen voor een complexe problematiek.

Keynote | één nest 2 werelden; Khalid Elbaz en Rachid Elbaz

Het verhaal van Rachid en Khalid Elbaz is er één van persoonlijke transformatie en veerkracht, waarbij Rachid een moeilijk crimineel verleden achter zich heeft gelaten om een positieve kracht te worden binnen zijn gemeenschap samen met zijn broer Khalid, die niet het criminele pad opgegaan was.

Ze groeiden op in Marokko en zijn op jonge leeftijd naar Nederland gekomen. Als tiener belandde Rachid in een vicieuze cirkel van criminaliteit, waarbij hij betrokken raakte bij kleine delicten en straatgeweld. Deze levensstijl bood hem een gevoel van erkenning en financiële voordelen, maar bracht hem ook in aanraking met de duistere kanten van het leven, zoals arrestaties en gevangenisstraffen. Zijn pad leidde hem naar een neerwaartse spiraal van criminaliteit en destructief gedrag, wat resulteerde in een aantal confrontaties met het rechtssysteem en periodes van opsluiting.

Het keerpunt in het leven van Rachid kwam toen hij geconfronteerd werd met de gevolgen van zijn daden, zowel voor zichzelf als voor zijn gemeenschap en zijn dierbaren. Hij beseftte dat zijn leven een ander pad moest volgen en dat hij zijn talenten moest gebruiken om iets positiefs te creëren.

Met vastberadenheid en steun van vrienden en familie begon Rachid aan zijn reis van rehabilitatie en herstel. Hij richtte zich op het opbouwen van een nieuw leven, weg van criminaliteit en negativiteit. Hij omarmde kansen voor persoonlijke groei en ontwikkeling, zoals het volgen van opleidingen en het betrokken raken bij gemeenschapsprojecten.

Uiteindelijk evolueerde Rachid van een voormalige crimineel tot een inspirerend voorbeeld binnen zijn gemeenschap. Hij richtte samen met zijn broer Khalid het initiatief Dir Iddik op, waarmee ze zich inzetten voor het ondersteunen en begeleiden van jongeren om hen te helpen een positieve richting in hun leven te vinden. Rachid en Khalid gebruiken hun ervaringen uit het verleden om anderen te motiveren en te inspireren om hun potentieel te realiseren en een bijdrage te leveren aan de samenleving.

Het verhaal van Rachid en Khalid illustreert de kracht van veerkracht en vastberadenheid om het leven te transformeren, zelfs na een duister verleden. Het toont aan dat het nooit te laat is om een nieuwe weg in te slaan en een verschil te maken, niet alleen voor jezelf, maar ook voor anderen om je heen.

Afsluiting | Partners AgalNst Crime en Leonie Willemsen

Aan het einde kwamen Michael en Dani van Partners AgalNst Crime terug om de dag nog eens door te nemen, te evalueren en welke inzichten op zijn gedaan. Geconcludeerd door de heren is dat er niet vroeg genoeg voorlichting gegeven kan worden aan kinderen en jongeren. Daarbij hoeft het dan niet zozeer te gaan over criminaliteit. Onderwerpen zoals het weerbaar worden tegen anderen of omgaan met geld en pesten zorgen al voor een positief effect.

Daarna is de dag afgesloten met de aankondiging dat het jonge aanwas congres volgend jaar plaats zal vinden bij de gemeente Apeldoorn.